

[Fraenkel.]

anden Gang er udskudt, som den jo staar i den nøjeste Forbindelse med Ministerens Kongstanke: Udstykningen. Jeg forstaar, at man kan nægte en saadan Bevilling, nemlig hvis man anser den for unyttig, men hvis man ikke gør det, forstaar jeg ikke, at man kan udskyde den. Tidens Krav er meget for paagaende til, at man kan forsvare at udskyde deres Fyldestgørelse blot en Dag, endsiige i Aarevis.

I Forbindelse hermed vil jeg gerne sige et Par Ord om den svære Krise, som hænger Landbruget for Tiden, og hvis Betydning vi jo alle er enige om — det er jo kommet frem fra de mest forskellige Sider ogsaa her under Behandlingen af Tillægsbevillingslovforslaget, og her ligger, forekommer det mig, ogsaa en Opgave, som den højtærede Landbrugsminister burde tage op, saa snart Rigsdagen nu er hjemsendt, og Ministeren altsaa faar Fred for os.

Det interesserede mig i høj Grad at høre Udtalelsen om, at naar man stod overfor en saadan Krise, var det første, man havde at gøre, at undersøge Aarsagen til den. Det mener jeg ogsaa, det er netop det allerførste, der er at gøre overfor ethvert saadant Spørgsmaal, men det har ikke været almindelig anerkendt tidligere, det har heller ikke været anerkendt overfor den store Krise, som vi staar i og har staaet i efter Krigen, heller ikke her er der blevet foretaget en virkelig Undersøgelse af dens Aarsager, før Folkenes Forbund nu i den allersidste Tid har været inde derpaa, og blandt de Aarsager, som det fremsætter, angivet den egentlige Grund til den store almindelige Krise. Jeg kunde have ønsket, at man havde fremhævet denne Grund for sig, men det har man nu ikke, man har sat den sammen med mange andre.

Men her, i den nuværende Landbrugskrise, staar vi overfor noget ganske for sig, og her maa det i allerførste Linie undersøges, forekommer det mig, om det er en varig Landbrugskrise, eller det er en forbigaaende Landbrugskrise. De to Muligheder er der nemlig. Jeg ved ikke, hvilken af Dele her kan være Tale om, men det ved jeg, at før man er klar derover, kan man ikke vurdere Krisen rationelt og indrette sine Forholdsregler derefter.

Jeg siger, der kan være Tale om disse to Ting, for man kunde jo meget godt tænke sig, at det var en foreløbig Krise, man kunde tænke sig, det var en Krise, der beroede paa, at der Verden over, som alle ved, har været to meget store Høstaar, og at man ikke havde kunnet afsætte alt,

hvad der var høstet, men havde lagret det op og nu laa med vældige Lagre, som man frygtede for ikke at kunne blive af med og derfor sendte ud i Verden til en lavere Pris, end man ellers vilde. Det kunde meget godt tænkes, og noget om det er der jo, der tales jo fra alle Sider om, hvilke store Lagre der i Øjeblikket ligger af usolgt Korn.

Men det kan ogsaa godt tænkes, at det er en varig Krise og heroverfor maa Stillingen naturligvis blive en ganske anden. Det kan jo være en Krise af samme Art som den, der f. Eks. tvang Danmark til intensivt Landbrug, og som vi kalder 80'ernes Krise, der begyndte, da de vældige Arealer i Nordamerika, Prærierne, inddrog under Dyrkning, et Areal, der var 5 Gange saa stort som Frankrig. Det kunde jo tænkes, at det igennem de nu forbedrede Dyrkningsmetoder, og navnlig igennem de i den sidste Tid saa ganske overordentlig stærkt forbedrede Landbrugsmaskiner, var blevet muligt at aftvinge Jorden Afgrøder, som gik ud over Konsumet i Verden.

Dette maa imidlertid jo undersøges paa det nøjeste, før man kan tage Stilling til hele Spørgsmaalet, og det kan ikke være saa overordentlig vanskeligt at faa dette undersøgt — det kan jeg ikke tænke mig —, paa begge Omraader er der jo Ekspertes nok, som man vil kunne sætte i Gang dermed. Jeg haaber, at den højtærede Landbrugsminister vil tænke herover og sætte en saadan Undersøgelse i Værk i Løbet af Sommeren, for uden at vinde Klarhed i saa Henseende, er man ikke i Stand til at indtage et rationelt Standpunkt overfor denne Krise. Man kan bøde paa, hvad der i Øjeblikket slaas af Saar, men man kan ikke anlægge en virkelig Politikk, det vil sige noget, der sigter ud i Fremtiden.

Endelig maa der vedrørende dette Spørgsmaal ogsaa foretages en Undersøgelse af, hvad den saakaldte russiske Dumping betyder, om den betyder noget varigt og noget vældigt, eller om det bare er noget forbigaaende, en Angst, en Panik, der er kommet ind over Landbrugslandene. Heller ikke dette Spørgsmaal kan det være saa overordentlig vanskeligt at faa undersøgt, vi har jo i Rusland Repræsentationer, som maa kunne tage det Spørgsmaal op, og hvis de trænger til sagkyndig Bistand, kan den jo sendes over til dem.

Til syvende og sidst vil jeg kun tillade mig atter en Gang overfor den højtærede Landbrugsminister at minde om Markeds-